

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 98/19
V Lucemburku dne 29. července 2019

Rozsudek ve věci C-476/17
Pelham GmbH, Moses Pelham a Martin Haas v. Ralf Hütter a Florian
Schneider-Esleben

Sampling může představovat zásah do práv výrobce zvukového záznamu, je-li proveden bez jeho svolení

Použití zvukového vzorku vyňatého ze zvukového záznamu v pozměněné a při poslechu nerozpoznatelné podobě ovšem zásah do těchto práv – i když takové svolení nebylo dáno – nepředstavuje

Hudební skupina Kraftwerk v roce 1977 zveřejnila zvukový záznam, který obsahoval hudební skladbu *Metall auf Metall*. M. Pelham a M. Haas jsou skladateli hudební skladby *Nur mir*, která byla zveřejněna v roce 1997 na zvukových záznamech společnosti Pelham. Členové skupiny Kraftwerk R. Hütter a F. Schneider-Esleben tvrdí, že Pelham pořídil pomocí techniky *sampling*¹ rozmnoženinu přibližně dvou vteřin rytmické sekvence skladby *Metall auf Metall* a začlenil je v rámci postupných opakování do skladby *Nur mir*. Vzhledem k tomu, že se R. Hütter a F. Schneider-Esleben domnívali, že bylo porušeno právo související s autorským právem, jehož jsou nositeli jakožto výrobci zvukových záznamů², domáhali se mimo jiné ukončení protiprávního jednání, přiznání náhrady škody a předání zvukových záznamů obsahujících skladbu *Nur Mir* za účelem jejich zničení.

Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo), kterému byla tato věc předložena, se Soudního dvora v podstatě táže zejména na to, zda nedovolené začlenění zvukového vzorku (*sample*), který byl vyjmut z určitého zvukového záznamu, do jiného zvukového záznamu prostřednictvím *samplingu* představuje z hlediska unijního práva v oblasti autorského práva a práv s ním souvisejících³, jakož i z hlediska základních práv zaručených Listinou základních práv Evropské unie zásah do práv výrobce zvukového záznamu, z něhož byl vyňat předmětný vzorek. Německý soud se táže i na výjimky a omezení práv nositelů, které upravuje unijní právo. V tomto směru se uvedený soud ptá, zda je s unijním právem slučitelný německý právní předpis, na jehož základě lze v zásadě zveřejnit a využívat nezávislé dílo vytvořené na základě volného užití chráněného díla bez svolení nositelů práv. Kromě toho se táže, zda může *sampling* spadat pod „výjimku týkající se citací“, na jejímž základě nemusí uživatel za účelem použití předmětného chráněného zvukového záznamu žádat výrobce zvukových záznamů o svolení.

V dnešním rozsudku Soudní dvůr předně připomněl, že výrobci zvukových záznamů mají výlučné právo udělit svolení nebo zakázat rozmnožování svých zvukových záznamů vcelku nebo po částech. **Rozmnoží-li tudíž uživatel byt' jen velmi krátký zvukový vzorek vyňatý ze zvukového záznamu, jedná se v zásadě o rozmnožování tohoto zvukového záznamu po částech**, a takové rozmnožování tedy spadá pod výlučné právo přiznané výrobci zvukového záznamu.

Soudní dvůr nicméně uvedl, že o „**rozmnožování**“ se nejedná, pokud uživatel v rámci výkonu svobody umění vyjme ze zvukového záznamu zvukový vzorek, aby ho v pozměněné a při

¹ *Sampling* je technika spočívající v tom, že se pomocí elektronických zařízení vyjmají úryvky zvukového záznamu za tím účelem, aby byly použity jako prvky nové skladby v jiném zvukovém záznamu.

² Výrobci zvukových záznamů jsou fyzické nebo právnické osoby, které financují tvorbu zvukových záznamů.

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. 2001, L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem (Úř. věst. 2006, L 376, s. 28).

poslechu nerozpoznatelné podobě začlenil do jiného zvukového záznamu. Soudní dvůr v této souvislosti zdůraznil, že závěr, že takové použití zvukového vzorku představuje rozmnožování, k němuž musí být dáno svolení výrobce zvukových záznamů, by odporoval zejména požadavku zajistit přiměřenou rovnováhu mezi zájmy nositelů autorského práva a práv s ním souvisejících na ochraně jejich práv duševního vlastnictví, která je zakotvena v Listině, na straně jedné a ochranou zájmů a základních práv uživatelů předmětů ochrany, mezi něž patří i svoboda umění rovněž zaručená Listinou, jakož i veřejného zájmu na straně druhé.

Soudní dvůr dále konstatoval, že nosič, který přebírá všechny zvuky nebo podstatnou část zvuků zaznamenaných na zvukovém záznamu, představuje rozmnoženinu tohoto zvukového záznamu, ve vztahu k němuž má výrobce zvukového záznamu výlučné právo na rozšiřování. Soudní dvůr nicméně uvedl, že **takovou rozmnoženinou není nosič**, do něhož jsou stejně tak jako v projednávaném případě **začleněny pouze hudební vzorky**, případně v pozměněné podobě, **kteřé byly přeneseny z tohoto zvukového záznamu za účelem vytvoření nového díla, které je nezávislé na tomto zvukového záznamu.**

Soudní dvůr rovněž konstatoval, že zohlednění zájmů výrobců a uživatelů předmětů ochrany, jakož i veřejného zájmu ze strany unijního normotvůrce se promítá již do výjimek a omezení práv nositelů, které jsou upraveny unijním právem. Tyto výjimky a omezení jsou nadto vyjmenovány taxativně s cílem zajistit náležitě fungování vnitřního trhu v oblasti autorského práva a práv s ním souvisejících. **Německý právní předpis**, který navzdory taxativnímu výčtu výše uvedených výjimek a omezení stanoví výjimku či omezení, které nejsou upraveny unijním právem a na jejichž základě lze v zásadě zveřejnit a využívat nezávislé dílo vytvořené na základě volného užití chráněného díla bez svolení nositelů práv, tudíž **není v souladu s unijním právem.**

Pokud jde o výjimky a omezení výlučných práv nositelů na rozmnožování a sdělování veřejnosti, které mohou členské státy stanovit na základě unijního práva v případě citací z chráněného díla, Soudní dvůr konstatoval, že **užití zvukového vzorku vyňatého ze zvukového záznamu, u něhož lze rozeznat, z jakého díla byl vyňat, za určitých podmínek může představovat citaci, a to zejména tehdy, je-li cílem takového užití interakce s předmětným dílem. Takovou citaci naproti tomu nepředstavuje užití tohoto vzorku, kdy není možné předmětné dílo rozeznat.**

Soudní dvůr nakonec uvedl, že pokud postup členských států není zcela určen unijním právem, tyto státy mohou při uplatňování unijního práva použít vnitrostátní standardy ochrany základních práv, neohrozí-li toto použití úroveň ochrany stanovenou Listinou. Věcný obsah výlučného práva výrobce zvukových záznamů na rozmnožování ovšem podléhá opatření úplné harmonizace, takže takové použití je nutno v tomto ohledu vyloučit.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki 📞 (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) 📡 (+32) 2 2964106